

trucció, per exemple, d'un nou ajuntament, de la segona gran zona esportiva del municipi, de l'estació d'autobusos o del projecte del palau cultural i de congressos. I de l'altra, ha buscat noves fórmules de promoció turística.

Però la marxa de Zaplana a Madrid i la victòria de Francesc Camps han situat Benidorm a l'epicentre de la batalla que lliuren zaplanistes i campsistes pel control del PP valencià. La localitat ha estat considerada pels partidaris del president com un feu irreductible al servei d'Eduardo Zaplana. I, en gran mesura, així ho és. Darrerament, Benidorm ha viscut en directe la polèmica entre les dues faccions del Partit Popular amb motiu de la supressió de les ajudes de la Conselleria de Turisme –en mans de la campsista Milagrosa Martínez– al Festival de la Cançó, però, sobretot, la ciutat ha estat sacsejada per la batalla oberta com a conseqüència de la intenció de l'alcalde d'atorgar al nou pavelló esportiu cobert el nom d'Eduardo Zaplana.

Sembla que Vicent Pérez Devesa pactà amb el portaveu municipal del PSPV-PSOE, Agustí Navarro, que el plenari municipal donaria suport a la proposta. A canvi, els socialistes incorporarien dos assessors més a l'Ajuntament. Però, un colp arribat el moment, els regidors de l'oposició es feren enre-re. Pérez Devesa no volia donar el nom de Zaplana el pavelló sense consens i, finalment, decidí que la instal·lació esportiva s'anomenara L'Illa de Benidorm, tot i que, a canvi, prengué represàlies contra els socialistes: els deixà sense cap dels sis assessors que tenien al consistori i els rebaixà el sou al mínim. Enmig de l'escàndol, els jutjats han condemnat la decisió de l'alcalde, que, molt possiblement, no serà el candidat popular en les eleccions municipals del 2007.

De fet, ja comencen a sonar alguns noms: els consellers Gema Amor –el pare de la qual és un regidor tradicional de la ciutat– i Gerardo Camps, tots dos de Benidorm, ja figuren a les traveses, així com el secretari autonòmic de Turisme, Macià Pérez Such, o el diputat provincial Sebastián Fernández. Potser serà la fi d'una etapa marcada per fortes personalitats polítiques.

A. V. Santamaría

1

ELISA COTINO

Benidorm, en 24 flaixos

No apareix així a cap diccionari, però Benidorm és sinònim de Turisme, Turisme en majúscules. I antònim d'indiferència, perquè provoca fidels adscripcions o severes reticències. Passar-hi sols un dia ens deixa moltes imatges per al record.

Tot i que siga el lema amb què es promoció una megaurbanització del País Valencià, la vertadera "ciutat de vacances" es troba una mica més al sud, a la Marina. És Benidorm, però per als habitants de Londres o Madrid és com Londres o Madrid..., i amb platja. Per a ells, a més, és *Benidor*. La ciutat, a causa de la seua internacionalització, ha perdut l'ema final, com també ha deixat pel camí l'apòstrof el Racó de l'Oix, la zona més occidental, ja escrit generalment *Loix*.

Britànics, madrilenys, holandesos i bascos comparteixen platja –amb una

edat mitjana prou més baixa a la vesprada que no al matí–, però difícilment s'obren al mateix restaurant. Tots ells poden trepitjar Benidorm en una o dues hores, via avió. Des de València, si voleu anar en tren, primer caldrà baixar fins a Alacant i tot seguit pujar en la línia de rodalia. Tardarem més que des de Brussel·les o Lisboa. Un exemple més de la importància que el turisme forà té en una vila que desconeix què vol dir allò de "crisi del model de sol i platja". A Benidorm, el caos seria que s'acabara l'espai per fer nous gratacels.

Víctor Maceda

2

MIL CIUTATS I UNA

1. La platja de Llevant és el Benidorm en estat pur, el Manhattan del País Valencià. Al fons, a la dreta, un dels seus edificis més nous, amb 35 altures: el propietari del pis superior encara divisa la mar. **2.** L'hotel Bali, el més alt d'Europa, es troba al final de la platja de Ponent. Arriba a les 52 altures, té vora 800 habitacions i uns 70.000 metres quadrats construïts. Hi ha previstos dos gratacels més: la Torre Lugano, al Racó de l'Oix, que tindrà 46 altures, i, encara en fase d'estudi, un que podria tenir-ne 75. **3.** Amb forma de mitja torre de Pisa, aquest edifici se'ns presenta ofegador. **4.** Blocs que evocuen les construccions de l'era comunista i que aixopluguen els residents més humils. **5.** Tot i que puga semblar inaudit, hi ha cales, a Benidorm: aquesta, la de Tio Ximo, n'és un bon exemple. **6.** L'ajuntament, de construcció recent, és un monument avantguardista que crida l'atenció. Ubicat al parc de l'Aigüera, deixa passar la llum. A la façana hi ha inscrits els noms de tots els veïns.

3

4

5

6

7

8

10

9

11

FETS I GENT

7. Go-go en horari infantil. Encara no és mitjanit, però a les discoteques de primera línia de platja ja sonen ritmes moderns, uns ritmes que es barregen amb gent de totes les edats. **8.** Aquest pare lliga el seu fill de ben a prop: la cinta és lligada al canell del xiquet. **9.** Una estampa típica: balls entre persones de la tercera edat, ja siga als hotels o, com en aquest cas, en un bar davant mateix de la platja. L'oportunitat, qui sap, d'iniciar una nova vida. **10.** Els equipaments de futbol envaeixen la ciutat. De brasilers, n'hi ha ben pocs, però Ronaldinho és pertot arreu. **11.** La necessitat d'identificar-se, dins de la massa, és total.

GUETOS I GANGUES

12. Batzokia del Partit Nacionalista Basc (PNB), situat, curiosament, als baixos de l'edifici Rincón Español. Com que a Benidorm resideixen molts bascos no censats, aquesta seu treballa, en època electoral, tant com les de Llodio, Bermeo o Hondarribia. **13.** La coneguda com a "zona basca", al bell mig del barri històric de la vila, plena de pintxos. **14.** Disco bar que s'ubica, segons informa, a la "zona espanyola". **15.** Els preus estan

rebutats. L'oferta és gran i els botiguers s'esmercen a connectar amb la demanda. **16.** Una botiga de roba al costat de la mar. No tot són apartaments, hotels, bars i pubs. També es poden comprar penyores elegants. **17.** Els horaris comercials són ací més llargs que en cap altre lloc. **18.** Bars britànics per a britànics. Prop del Racó de l'Oix, però també als carrers Lepant, Finestrat i Girona. **19.** Mercadet per a estrangers, regentat per estrangers. **20.** Local dels seguidors del Glasgow Rangers.

21

22

'KITSCH' I IMMORTAL

21. María Jesús I l'acordió, amics par sempre, sempre a Benidorm. 22. No hi podia faltar, un Las Vegas, a Benidorm, més kitsch que en cap altra ciutat. 23. Tres joguines que no falten mal als principals aparadors dels basars. 24. Bust de Julio Iglesias: ara fa negocis a prop.

23

24

ELISA COTINO

Sine nobilitate

Marta Pessarrodona

'Vergeltungswaffen'

Sóc tant "de lletres" que m'és difícil explicar per què he vist una profunda relació entre el darrer vol a l'espai dels Estats Units i les tristes commemoracions dels bombardeigs atòmics d'Hiroshima i Nagasaki. Una prèvia: crec que sóc profundament pacifista, de la mateixa manera que intento no ser òbvia. En conseqüència, em va agradar que Joan Oliver, des de la seva secció habitual, "Engrunes", al diari *Avui*, em fes tornar a reflexionar sobre Hiroshima i Nagasaki. Gràcies a ell, em vaig tornar a preguntar: què hagués passat, amb la fi de la Segona Guerra Mundial, si els americans no haguessin llançat aquelles bombes atòmiques? Una altra pregunta: per què fa uns vint anys no parlàvem de res més que no fos el perill atòmic i ara ens quedem indiferents enfront de la possibilitat que un país fonamentalista, l'Iran, desenvolupi la seva capacitat de bombes atòmiques? Les preguntes queden a l'aire i, al cor, un profund dolor per tanta "humil gentada morta", que va escriure Camer.

Tot amb tot i, segurament, des de la meua talaia "de lletres", insisteixo, no puc oblidar una anècdota que referiré tot seguit. Un editor britànic, Wolfgang Foges, d'una editorial avui desapareguda, Aldus Books, em va honorar, fa uns vint anys, amb una certa amistat. Tanta que, a Londres, vaig dinar amb ell més d'una vegada. Foges, jueu nascut a Àustria, havia escapat dels nazis a la fi dels anys trenta del segle passat i s'havia establert a Londres, on havia fundat l'editorial esmentada en la més pura tradició editorial. Per exemple, era molt amic d'alguns dels seus autors. Per exemple, de Bertrand Russell, de qui em va regalar un dels llibres que li havia publicat ell.

EFE

Bomba atòmica llançada damunt Hiroshima.

Segurament dinant em va explicar que abans dels deu anys, la seva mare l'havia acompanyat a un internat austríac on cursà els seus estudis. En arribar-hi, va saber per primera vegada a la seva vida que era jueu, perquè els seus companys, amb la bondat característica de la infantesa, li van dir que era un jueu fastigós. Tan menyspreable (per jueu), que el farien compartir cambra amb una altre indesitjable qui, tan tard en la seva vida, encara se li escapava el pipí al llit. L'indesitjable del cas era Wernher von Braun (1912-1977), fill de l'aristocràcia prussiana i pare dels coets de l'espai i, crec, força relacionat amb la bomba atòmica, que ja Hitler va intentar desenvolupar –a través de Braun al centre de Peenemünde– com a *Vergeltungswaffen*, mot que vol dir "armes de venjança". El Führer estava realment molest amb el bombardeig britànic de Dresden, per exemple.

Es de suposar que, a Peenemünde, Von Braun feia anys que no se li escapava el pipí durant la nit, i no hi havia cap dels components del seu equip de cinc-centes persones que gosés considerar-lo un fastigós, digne de tota mena de vexacions. A part de bon científic, Von Braun sabia organitzar i preveure. Ell i tot el seu equip es van lliurar als americans abans de l'acabament de la guerra. Els tan blasmatos americans van ser prou llestos per traslladar-los als Estats Units en pes i facilitar-los mitjans per a la seva feina.

No sé fins a quin punt Von Braun és responsable de la bomba atòmica. Sé, però, que l'emperador japonès dels anys quaranta un santet no era. Sé que hi va haver humil gentada morta, ho repeteixo. Em temo, a més a més, que si avui es pot parlar de problemes però de la realitat dels coets a l'espai, és gràcies a Von Braun. Un home que quan era nen, al *col·le*, de nit, mullava els llençols! Era la seva arma de venjança, la seva *Vergeltungswaffe*?